

setmanari d'informació general i cultural

Any XXII
Número 1.056
28 octubre 2016
1'70 euros

la veu de Benicarló

L'Amical Mauthausen a Benicarló

En la seua memòria, "Mai més"

ELS DIES GLORIOSOS: "ELS TEMPS ESTAN CANVIANT"

1056

la veu de Benicarló
DES DEL 18
D'AGOST DE 1995

Una anomalia i un somriure

Diu el diccionari de l'Acadèmia Valenciana de la Llengua, Anomalia: Irregularitat, element que no s'ajusta a la normalitat o a la norma general.

D'anomalia històrica qualificava el regidor de Cultura, Josep Barberà, el fet que "l'estat espanyol va ser l'únic en el qual el feixisme va guanyar i va governar". Ho assegurava durant l'acte d'homenatge a les víctimes del nazisme. Tot i estar d'acord en que açò, el fet que s'instaurés el feixisme a l'estat espanyol, va ser un període molt fosc de la nostra història, arribar a qualificar de normal una part de la Història és, com a menys, arriscat i atrevit. I no menys qualificar-la en el sentit contrari. Què és normal en Història i sota quins paràmetres es mesura eixa normalitat? Són poc normals tots els que no viuen en democràcia? O no són republicans? Ho són els que viuen sota règims dictatorials? La història és la que és. El debat ha d'estar en aprendre d'eixes suposades "anormalitats" perquè no es tornen a repetir. Un debat interessant on Benicarló també té a dir.

De tota manera, el que sí va ser una anomalia de veritat va ser que els regidors del PP i de Ciutadans no volgueren posar a la foto de família que es van fer els de l'Amical a Benicarló. El seu argument: que de l'olivera penjava una bandera republicana. A veure, si era un homenatge als que van perdre la vida defensant la república i contra els feixistes, què volien que penjara d'allí? La bandera pirata dels Playmobil?

Nota aclaridora: volem acabar amb un somriure (és el que millor podem oferir davant l'adversitat), indicant que no és la nostra intenció voler faltar a estos ninotets tan entranyables. Qui més i qui menys ha jugat amb ells... i ha fet de pirata.

CARXOFA I PANISSOLA

Panissola: entre que ni estan ni se'ls espera, l'oposició ha fet un lleig molt evident contra els totalitarismes feixistes, al no voler estar sota l'olivera d'homenatge, pel fet d'haver-hi una bandera republicana, per a fer-se la foto amb la resta de regidors i de l'Amical Mauthausen, que representa a tots els que van morir represaliats als camps d'extermini nazis o feixistes. Per aquesta postura tan poc edificant es mereixen molt més que una panissola. Però ho deixem ací. Una bandera no és, ni pot ser mai, una excusa per no estar al seu costat. S'ho han de fer mirar.

Dir. Hon.: CRISTINA GARCIA

Consell de Redacció:
NATALIA SANZ, FRANCESC DEL
CASTILLO, TONYO FIBLA,
JOAN GREGORI, JOSEP M. SAN
ABDON I RODOLFO SERRANO

Edita

Associació Cultural la Feram de Benicarló
C/ Sant Francesc, 95
Casal Municipal
12.580 Benicarló FAX: 964.47.56.98
veubenicarlo@gmail.com

Amb el suport

COL-LABORA: **Conselleria d'Educació de la Generalitat Valenciana**

Col·laboradors: PERE BAUSÀ, JOAN HERAS,
XAVIER BURRIEL, NATALIA SANZ, CARLES LLUCH,
RAMON PARÍS, JOSEP V. TAUS, TOLITO, JORDI MAURA,
JESÚS MAESTRO, G. SEGARRA, VICENT FERRER,
J.M. SANABDÓN, DR. CLIMENT, ROBESPIERRE
I EL SAMARUC

Administració, subscripcions
© COPISTERIA GRÈVOL
Dipòsit legal/ CS-193-2004
Imprimeix/ GRÈVOL, Sant Blai, 2
12580 Benicarló Tel. 964 475698

La Veu respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. La Veu es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

BENICARLÓ
circuito
carreras
populares

ORGANITZA:

**Ajuntament
de Benicarló**
Regidoria d'Esports

HJfitness

COORDINA:

5 FEB. 2017

10H. / AVDA. CATALUNYA

PREUS

15€ D'1 A 50 INSCRITS (O FINS EL 30/9)

18€ DE 51 A 150 INSCRITS (O FINS EL 30/11)

20€ DE 151 A 300 INSCRITS (O FINS EL 15/1)

25€ +300 INSCRITS (O FINS TANCAR INSCRIPCIONS)

*LES INSCRIPCIONS ES TANCARAN L'1/2 A LES 14H.
NO ES REALITZARAN INSCRIPCIONS EL DIA DE LA PROVA

+INFO & INSCRIPCIONS

PISCINA MUNICIPAL | EVASION SPORTS
WWW.HJ-CRONO.ES | DECATHLON VINARÓS

XXVIII

MITJA ARATÓ

DE LA CARXOFA

DE BENICARLÓ-PENÍSCOLA

**RECOLLIDA DE DORSAL, XIP &
BOSSA DEL CORREDOR | 4/2/17**

PAVEL·LÓ POLIESPORTIU (PISTA COBERTA)
DE 10 A 13H. I DE 16 A 20H.

Tota l'actualitat
a un sol clic de distància

3x4

Notícies on-line
del Maestrà,
Els Ports
i la Tinença
de Benifassà

info

La informació que es multiplica

www.3x4.info

La
calamanda

benicarló al día

diario digital de benicarló

L'Amical Mauthausen a Benicarló. En la seua memòria, "Mai més"

text REDACCIÓ

El benicarlando José Calvet va ser assassinat al camp de concentració de Gusen el 16-01-1942, després de passar per Mauthausen. En el seu pit lluïa el número 3258. Calvet era membre del Partit Sindicalista i voluntari en el front d'Aragó. Quan va morir en el camp de concentració tenia 28 anys. Antonio Machordom també va morir en el mateix camp el 29 d'abril de 1941. El seu número, 4604. Tenia 40 anys. El seu pecat, comú a tots dos: defensar la democràcia. Així ho va assegurar Enric Garriga Elies, president d'Amical Espanya, durant l'acte de desgreu que Benicarló va realitzar als dos assassinats, veïns de la ciutat. Un homenatge trist ple de llàgrimes, però també d'esperança. L'associació que agrupa als exdeportats republicans dels camps de concentració del nazisme, així com als familiars i amics, ha triat aquest any la nostra ciutat per a celebrar la seua assemblea anual. I el diumenge al matí, es va realitzar l'acte més emotiu al Passeig Sud. El consistori ha plantat allí una olivera custodiada per una placa en la qual es pot llegir l'homenatge que la ciutat ret als seus dos veïns assassinats en Gusen, després de passar per Mauthausen, i "executats amb una crueltat sense precedents", segons va assegurar l'alcaldessa, Xaro Miralles.

L'HOMENATGE DELS BENICARLANDOS

Amb un contundent "mai més", expressava l'alcaldessa el compromís del consistori i feia una "crida a la pau i la tolerància perquè mai més es repetisquen fets com els que aquí denunciem". En aquest sentit, es va signar un conveni amb Amical per desenvolupar accions de divulgació que permeten el coneixement dels fets que durant l'etapa nazi van succeir.

"Benicarló, l'Ajuntament i nosaltres mateixos, no podem romandre al marge d'aquests fets històrics per això avui amb aquest petit símbol pretenem mantenir viva la memòria, i realitzar un homenatge públic a aquests dos benicarlandos i als milions d'éssers humans, nens, dones, homes i ancians que van ser assassinats per una ideologia racista i xenòfoba. Especialment als republicans espanyols que van morir en els camps d'extermini nazis defensant valors democràtics, republicans, d'igualtat, solidaritat i fraternitat en el gran marc de l'humanisme i la justícia social", va dir Miralles amb la veu entretallada.

Garriga va sostenir que la placa que des diumenge recorda als dos benicarlandos "és un instrument que ens permet explicar aquesta lluita i la Història als més joves, perquè són ells els que ens han d'ajudar a que aquets fets no es tornen a repetir". Al seu entendre, fets com l'acció

ve de la pàgina anterior

realitzada per Benicarló “són trinxeres contra el feixisme”, que precisament es van realitzar davant el Mediterrani, “mar per on va arribar la 4ª Divisió de Navarra”, que va participar activament en totes les grans batalles de la Guerra Civil des del bàndol franquista. Les notes de La vida és bella, interpretades per un quartet de corda, acompanyaven l'ofrena de flors que es va realitzar als peus de la olivera. Una foto de grup, simbolitzava la unió en la lluita contra la intolerància d'aquest col·lectiu espanyol.

MEMÒRICA HISTÒRICA DE L'AMICAL

Les jornades de memòria històrica, van començar el dissabte amb una conferència de l'historiador i delegat de l'Amical a València, Adrian Blas Mínguez. “La deportació republicana als camps nazis. Valencians en els camps de concentració”, oferta en el Edifici gòtic, eliminava dubtes sobre la vida en els camps de concentració i relatava l'horror dels que allí van estar. El diumenge al matí, l'alcaldeessa de la ciutat, Xaro Miralles, rebia a la comitiva en el consistori. A continuació, s'inaugurava una exposició a l'Edifici Gòtic, que ha romàs tancada malgrat que es va anunciar la seua obertura. L'assemblea de socis posava punt i final a un intens cap de setmana de memòria històrica.

La Amical de Mauthausen representa als deportats d'aquest camp austríac i de tots els camps del III Reich, encara que l'associació pren el nom de Mauthausen pel fet de ser el camp on van ser deportats més espanyols.

L'Amical agrupa i representa a deportats de tota Espanya i té la seua seu a Barcelona. És l'objectiu d'aquesta associació treballar en favor de la memòria de totes aquelles persones que van viure i van lluitar durant la guerra civil abans de creuar la frontera francesa camí de l'exili i que més

tard van sofrir deportació en els camps nazis. L'Amical col·labora i impulsa actuacions en tot l'Estat espanyol, amb socis col·laboradors en tot el territori, i especialment actius a Andalusia, Aragó, Astúries, Comunitat Valenciana, Euskadi, Galícia i Madrid.

L'Amical manté vincles i col·labora també amb institucions i entitats de l'estranger i del nostre país que tenen una història i una finalitat similars, especialment associacions de víctimes dels camps de concentració i memorialístiques.

Benicarló esdevé 'Territori de Creació'

text REDACCI

Els Premis Literaris Ciutat de Benicarló, que es lliuraran divendres 4 de novembre, porten de la mà una intensa setmana d'activitat cultural. La marca 'Territori de Creació' naix amb la vocació de convertir-se en una referència cultural de primer ordre.

El regidor de Cultura, Josep Barberà, ha presentat les activitats programades en el marc de la setmana dels Premis Literaris Ciutat de Benicarló, que s'estendran del 2 al 6 de novembre. L'extens programa de concerts, recitals poètics, exposicions i conferències s'ha englobat baix un concepte genèric que vol definir la veritable essència dels premis: 'Territori de Creació'.

Josep Barberà ha assegurat que «ens trobem en un moment històric per a la cultura a Benicarló. Volem que aquests Premis Literaris i tota l'activitat cultural que els envolta sota la marca 'Territori de Creació' tinguen una llarga trajectòria i consoliden a la ciutat com un punt de referència al nostre país».

Barberà ha afegit que «els Premis Literaris no són uns premis a l'us. Volem vestir-los amb una marca que vaja més enllà del reconeixement als guanyadors i que es projecte al llarg de tot l'any amb actes culturals i protagonistes de la cultura de primer nivell».

Les paraules del regidor recullen la intenció final d'uns premis que volen ser el motor que anime bona part de la programació cultural de Benicarló. I en aquest sentit, el catàleg d'activitats que engega el dimecres dia 2 i culminarà el diumenge dia 6 és un bon exemple de partida: noms punters en el panorama musical nacional, com Carles Santos, Inés Borràs, o Juan Cortés són alguns dels protagonistes en el territori de la música que sonarà al llarg de la setmana..

El pintor Fernando Peiró Coronado i els seus referents literaris, el dibuixant de còmics Joan Tretze, que oferirà una conferència, i els guanyadors del premi d'Àlbum Infantil Il·lustrat, Fátima Fernández i Juan Hernaz, que parlaran

del procés creatiu, ocuparan l'espai cultural de les arts plàstiques.

'Territori de Creació' també reserva terrenys per tal que acampe la ciència. Javier Fernández Panadero, un dels principals divulgadors científics a Espanya, parlarà sobre la mesura i l'experimentació. I per la seua banda el benicarlondo Vicente Aran Redó, investigador de l'institut de Química Mèdica, dissertarà sobre el retorn de les malalties parasitàries oblidades.

També hi haurà recitals poètics, com l'espectacle teatralitzat 'Exilis', amb Lluís Batalla i Olga Suárez, que evocaran una antologia de la poesia de Vicent Andrés Estelles.

L'entrega dels premis tindrà lloc divendres dia 4 a les 20.00 hores a l'Auditori Pedro Mercader. L'acte estarà presentat per l'actor Francesc Anyó i la periodista Reis Juan, i comptarà amb l'actuació del conjunt Free Jazz Boleros, format per músics de Benicarló. Els guanyadors seran obsequiats amb una escultura dissenyada per l'escultor basc Iñaki Ruiz de Eguino, una de les principals figures del panorama artístic internacional. La vetllada culminarà amb un sopar preparat i servit pels alumnes de cuina i hostaleria del Centre Integrat Públic de Formació Professional.

'Territori de Creació', però, no acaba amb aquesta setmana d'intensa i extensa activitat cultural. La intenció de la Regidoria de Cultura és projectar els Premis Ciutat de Benicarló al llarg de tot l'any a través d'un seguit d'actes que prenguen els premis com a referència i enriqueixquen la vida cultural de la ciutat .

El regidor de Cultura ha expressat l'agraïment del consistori a totes les empreses que han col·laborat amb els premis i la marca cultural 'Territori de Creació': Ashland Chemical, IFF, Fundació Caixa Benicarló, el Centre Integrat Públic de Formació Professional, Acció Cultural del País Valencià, la Universitat Jaume I i Onada Edicions.

Pressupostos participatius

text i foto REDACCI

Fins al 18 de novembre, els ciutadans de Benicarló podran presentar propostes als pressupostos municipals, ajustant-se a criteris de necessitat, competència i viabilitat. La nova estratègia de participació ciutadana compta amb una partida de 100.000 euros i pretén que la ciutadania s'implique en la presa de decisions.

Els regidors de Participació Ciutadana, Susana Pérez, i d'Economia i Hisenda, Carlos Flos, han presentat el projecte «Benicarló Participa», el marc que regula el reglament a través del qual els ciutadans podran plantejar propostes d'inversió per al Pressupost General 2017 de l'Ajuntament. Sota el lema «Construïm entre tots Benicarló», l'objectiu de la nova estratègia de participació ciutadana, que compta amb una partida de 100.000 euros per l'exercici 2017, és donar veu als ciutadans per tal que orienten un percentatge de les inversions municipals per a l'any que ve.

«Després de mesos d'intens treball amb les diferents àrees de l'Ajuntament -ha dit la regidora Susana Pérez-, el projecte ha quedat definitivament perfilat i ja és operatiu». Pérez ha manifestat que la idea principal que guia l'estratègia «Benicarló Participa» és «activar la cultura de la participació a través d'un procés que parteix del nivell zero fins que es converteix en real».

El reglament que detalla la manera en què els ciutadans o les associacions poden plantejar les seues propostes per tal que s'inclouen en els pressupostos marca un límit de 10.000 euros d'inversió per a xicotets projectes i 50.000 per a obres. El termini de presentació dels projectes ja està obert des d'ahir, 24 d'octubre, i es tancarà el 18 de novembre.

Les propostes seguiran un procés de selecció que començarà amb la diagnosi d'una comissió tècnica, la formació de taules de treball ciutadanes que valoren els

projectes, un procés de votació telemàtica i presencial de caràcter consultiu i una última fase en què la idea plantejada serà sotmesa al dictamen d'una comissió tècnica que l'avaluarà i la planificarà. Els projectes que finalment s'executaran seran aquells que obtinguen més vots, fins que s'esgoti la partida destinada als pressupostos participatius. Els dos regidors han coincidit en què «el procés servirà per a captar les preocupacions dels benicarlondos i incorporar-les a la gestió municipal». «Es tracta d'una informació que l'administració local ha d'escoltar amb molta atenció», han subratllat.

Les propostes ciutadanes hauran d'ajustar-se a criteris que donen resposta a necessitats concretes, que siguin de competència municipal, realitzables tècnicament i viables econòmicament. A més, els pressupostos participatius hauran de respectar l'actual marc jurídic i no podran entorpir altres plans o actuacions en fase de projecte o execució. L'Ajuntament instal·larà una caseta informativa els dimecres 26 d'octubre i 3 de novembre, al costat de la Tourist Info, per a traslladar a la ciutadania la idea de pressupostos participatius i la manera de participar en el projecte, ja siga a títol individual o en representació d'una associació.

Tota la informació sobre l'estratègia «Benicarló Participa», els reglaments dels pressupostos participatius i els calendaris de treball previstos es poden consultar a www.benicarloparticipa.es

Tot a punt per a la celebració de Tots Sants

text REDACCI

La Brigada d'Obres i Serveis està enllestitint els treballs de jardineria i de pintura interior i exterior del Cementiri Municipal de cara al proper 1 de novembre, dia de Tots Sants. La Policia Local ultima l'operatiu de seguretat, que començarà dilluns dia 31.

Com cada any per aquestes dates, els operaris de la Brigada d'Obres i Serveis estan rematant els últims detalls perquè el Cementiri Municipal estiga en perfectes condicions de cara a la celebració del dia de Tots Sants, el proper 1 de novembre. Els treballs s'han centrat en la pintura de les parets exteriors i interiors del Cementiri, com cada any, i en l'adequació de la jardineria i poda dels arbres. A més, s'han desbrossat tots els camins dels voltants per tal de facilitar els accessos (tant per l'avinguda de Catalunya com pel camí d'Ulldecona) i s'ha renovat tot l'enllumenat del camí d'Ulldecona. El regidor d'Obres i Serveis, Ilde Añó, ha recordat que «des de l'Ajuntament treballarem durant tot l'any per a tindre el cementiri en perfectes condicions» i que «la millora de les instal·lacions són part important del treball de la Brigada Municipal». En aquest sentit, el regidor ha recordat que durant tot el 2016 s'han dut a terme obres importants com la substitució de la comesa de l'aigua (per evitar filtracions), s'ha lluit la paret interior de la cara nord del cementiri i s'han adequat i reparat nínxols. «De cara a l'any que ve -segons ha anunciat Ilde Añó- tenim previst repicar i lluir tota la paret exterior de la cara nord».

Operatiu de seguretat

Pel que fa a l'operatiu de les forces de seguretat, la novetat d'enguany és que la Policia Local serà l'encarregada de coordinar els accessos al cementiri des de l'antiga N-340 i de regular el trànsit dels voltants. Concretament, el camí d'Ulldecona serà de sentit únic i la sortida es farà per la part de darrere. Els agents també gestionaran l'aparcament de vehicles i faran tasques de vigilància i informació.

L'operatiu començarà dilluns 31 d'octubre, tot i que els canvis de sentit es faran efectius el mateix dimarts dia 1.

CONTACTA AMB “LA VEU DE BENICARLÓ”

twitter: @Elstafaners mail: veubenicarlo@gmail.com

Senyora Garcia:

Això és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista...

text EL LECTOR

Magnífica i espectacular la portada d'aquesta setmana, que guanya en riquesa de matisos quan llegim el contingut del tema de la setmana, fem un parell de fulles enrere, i la rellegim. Mire, senyora Garcia, a tot això del turisme no parem de pegar-li voltes cap a una costat i cap a un altre, com una eixugadora de roba, per a arribar sempre al mateix lloc. A més a més, per molt que nosaltres vulguem que siga d'una altra manera, els turistes que ens visiten venen a buscar platja, platja i platja. Jo, fins i tot puc comprendre la preocupació dels entesos en temes de turisme que volen buscar nous enfocaments i nous reclams per tal que cada vegada ens vinga a visitar més gent que es deixe els seus quartos al nostre poble. Per això un dia va aparèixer la paraula màgica, la pedra filosofal del turisme, la caixa de Pandora que tots estaven buscant: la desestacionalització. Ara ve la gran pregunta: existeix això? Tothom vol que així siga, però hi ha una barrera pràcticament insalvable que es diu el clima. Dues paraules en etern conflicte. La meua opinió és que aquesta paraula és tan llarga com buida de contingut. La gent que ens visita vol sol, platja i tranquil·litat. I aquesta darrera és la que potser no troben a altres destins turístics que ofereixen millors platges que les nostres.

Per una altra banda, el turisme cultural és pràcticament inexistent, i el turisme gastronòmic és d'un o dos dies com a molt i molts ni això. Encara vaig més enllà i penso que allò que posa el nom de Benicarló al mapa turístic no és Peníscola, ni les nostres platges, ni la nostra gastronomia, ni els nostres monuments, ni les nostres festes. Això pot ajudar, sí, però no deixa de ser anecdòtic. Segurament estaré equivocadament degut a la meua supina ignorància en temes turístics, però no em puc resistir a dir la meua de la mateixa manera que tothom opina de tot sense saber-ne de res. Per a mi, allò que posa el nostre poble al món turístic no és altra cosa que el Parador. Aquest establiment, degut al seu rang especial, fa que molta gent vinga al nostre poble per gaudir d'ell, perquè parador sòl ser sinònim de qualitat i bon servei. També penso que el viatger que tria aquest establiment té un poder adquisitiu que li permet gaudir de la nostra gastronomia.

El turista no ve a passar una setmana a vore les falles, ni a gaudir de la festa de la carxofa. Aquests són visitants d'un dia. Els nostres turistes són els de platja, els que no puguen al poble, els que no gasten. Ells ho tenen més clar que nosaltres. Però amb tot, no està malament que es vulguin buscar els tres peus al gat per tal de canviar els hàbits dels que ens honren amb la seua presència durant l'estiu.

Per fi algú ha aclarit el misteri de l'encreuament de l'avinguda de lecla amb Francisco Pizarro. Per cert, ens

21 octubre 2016
1'70 euros

la veu de Benicarló

SUS VACACIONES EN
BENICARLÓ

Me lo paso
pipa!

MAÑOOOO!
¿CANSADO DE SOL Y PLAYA
DESPUÉS DE UN FRÍO INVIERNO
EN SU ASFALTADA CAPITAL?

EN BENICARLÓ CITY TENEMOS LO QUE ESTOS VERANOS:
EXPOSICIONES Y MUSEOS A 600€!
TEATRO Y CONFERENCIAS EN NUESTRO IDIOMA VERNÁCULO!
MENÚS GASTRONÓMICOS A 35 EUROS POR COMENSAL
(solamente 175 euros por familia, suegro incluido!)

EXCURSIONES:
¡CONOZCA UN CAMPO DE ALCACHOFAS A LAS DOCE DEL MEDIODÍA,
LA HISTÓRICA LONJA DE PESCARO EN PLENA ÉPOCA DE VEDA
Y LA CASA NATAL DE NUESTRA ALCALDESA!
¡TODO ESTO SOLO A UNOS MINUTOS DE PEÑÍSCOLA!

TRADICIONES, FESTA I CULTURA
PER DAMUNT DEL SOL I PLATJA
**EL TURISME QUE VOLEM...
NATROS**

hauríem de plantejar seriosament si aquest sanguinari conqueridor del Perú és digne de tindre un carrer al nostre poble. Després de grans debats a les xarxes socials, dubtant de la seua legalitat i del seu difícil acoblament dins del Codi de la Circulació, una roda de premsa del regidor de governació i del cap de la policia, han aclarit tots els dubtes. La senyalització és perfectament ajustada a la normativa, i la pintura utilitzada és específica per a pintar vials. Polèmica aclarida? No ho sé. Suposo que seguirà havent detractors que diuen que no és la millor solució. Per la meua part, res a opinar. Jo sempre vaig a una velocitat que no deixa que em patinen les rodes i sempre procurant evitar els inconscients que no respecten les normes de circulació. Si aquest tipus de senyalització fa que hi hagen menys accidents, endavant.

A la secció dels tafaners, molt entretinguda, m'he trobat que ens feien mirar una foto absolutament indesxifrable la quan es suposava que tothom havia de saber de què es tractava. Per més que la he mirat, no he pogut distingir res del que el tafaner volia que reconegués. Sí, ja sé que si la foto hagués estat en colors la cosa no hauria estat la mateixa, però com canvia el punt de vista de les coses segons si es veu amb dos colors o amb milers d'ells.

EL BENICARLÓ UNDERGROUND

text LA COLLA DE TAFANERS

09:35 Carta 112 por la caída de una señora con bicicleta en la C/ Joaquín Olmos Fores. Se desplaza una Patrulla y posterior traslado con ambulancia al Hospital.

Una caiguda paradoxal

Germans alegreu-vos! Avui per a variar tornarem a comentar un d'eixos informes tan elaborats de la policia municipal. Diu així: "Carta 112 por la caída de una señora con bicicleta en la c/Joaquin Olmos Forés,...". En primer lloc esperem que es recupere la senyora que va caure, cal ser educats, i després ja podem entrar en matèria. A vore, que un caiga anant en bicicleta, doncs no té res d'estrany, al cap i a la fi, passa un fotimer de vegades a tot arreu, però que un caiga de la bicicleta... justament al carrer que porta per nom el del més conegut ciclista benicarlando, aleshores la coincidència té nassos. Ara, també resulta ben curiós que caiga «con bicicleta» i no «en bicicleta», per exemple. I ja posats, també ens crida l'atenció el fet que al 112 s'accedisca per carta. La veritat, fan bé de recuperar la calidesa de l'escriptura manual, que certs tràngols poden fer més passadora la desgràcia. No és un número de telèfon d'emergències? De tota manera, ja sabeu que amb açò de la correcció lingüística ens l'agafem amb paper de fumar... No en podem fer més.

El nostre pla de turisme

Per cert, ara ens n'entrarem una mica en els solcs del lector, ja li demanem disculpes anticipades per

xafar-li una mica les bledes. Vam llegir que l'Il·lustríssim està elaborant, bé, millor dit, li estan elaborant, un nou pla estratègic de turisme. Un altre més, de tots eixos plans que s'elaboren amb diners de tots... que es quedarà als calaixos? A vore, no és per portar la contrària, ni per ser malastrucs, però ja n'hem vist massa de projectes d'aquest tipus que han acabat en no-res, i a més ¿a Benicarló hi ha "touristes"? Si quan més se suposa que en tenim, els tanquem l'oficina d'ídem! És ben cert que de manyos ens en vénen (noteu ací que nosaltres seguim usant els diacrítics a l'antiga) uns quants... però ¿donen per a tot un pla turístic? I ¿tenim infraestructures per tirar-lo endavant? No sabem, però diríem que tal volta comencen altra vegada la casa per la teulada, no? De tota manera, com no volem que si la cosa surt malament ens ho facen pagar a nosaltres, ja els diem que des d'ací, des de la nostra secció, turista que vore'm mirarem de vendre-li la carxofa, el polp, el poblat ibèric que obri de tant en tant, el museu que no ho és, la Tossa que no es coneix, la Basseta ben neteta, el port ben tancat... i tot el que siga menester.

No anem avant

Vinga, que ja tornem altra vegada amb la història de les banderes. Ara va i uns blaveros han tornat a senyalar els benicarlandos per utilitzar la quadribarrada. Quines ganes de fer l'imbècil (disculpeu la paraula però açò pareix el conte de mai acabar). Xeic, mireu que no fa gens ho comentàvem, però ¿que les quatre barres tenen amo? No són de tots? Apa, a demonitzar les barres...

PLValencianista @PLValencianista · 4d
Denunciats @Ajunt_Benicarlo i CP Segaria d'@EIVerger x exhibir quatribarrades aragoneses #9dOctubre i no la Senyera

27

Daniel Buide @Dabuide · 4d
@PLValencianista @Ajunt_Benicarlo @EIVerger en el colegio público del barrio de nazaret pasa igual

1

PLValencianista @PLValencianista · 4d
@Dabuide @Ajunt_Benicarlo @EIVerger passeu foto. No fem res sols diquent-ho.

si no van acompanyades d'una franja blava! Ara, a més, els diuen "quatribarrades aragoneses"! Sempre buscant-li treus peus al gat. Se'ls ha acabat la dèria pancatalanista, per ara, i el recanvi l'han trobat en els aragonesos. Tan bonica que queda la senyera, la de sempre, ben llarga penjada del campanar. I no vegeu el merder que munten quan alguna escola també la utilitza. Com si hagueren atemptat contra les essències... de no se sap què! De tota manera, què devien voler dir, o insinuar, amb la frase "No fem res sols diguent-ho", amb el seu llenguatge particular. No res, altra volta "denunciats". Quina por!

La plaça Roja

¿Qui havia dit que el tema de la sanguinària pintada al terra de l'STOP de l'avinguda de Iecla i Francisco Pizarro s'havia acabat? Doncs tot el contrari, després de la roda de premsa justificativa que no va deixar indiferent ningú, les xarxes continuen plenes de curiositats. Ara, quasi els munten una pel·lícula: "de los creadores de la señal vial

ve de la p gina anterior

"STPO", llega... jajaja". Osti, imaginació en tenen un cabàs alguns amb el "@VisionZeroSP", que no tenim molt clar el que vol dir... A no ser que ja estiguen preparant la pel·li de sèrie B que ja vam dir que es podria fer. De tota manera, nosaltres creiem el que diu el senyor Parra, que és molt sabut, i si no contravé cap normativa és que és així. Però fa una mica de por, no?

Fruita modificada genèticament

La imatge que us ensenyem és, sens dubte, la d'una fruita que, per si no ho sabeu, té un bon grapat de propietats medicinals alhora que és una gran desconeguda: la magrana. Mireu que pels nostres camps ara a l'entrada de la primavera d'hivern podem trobar-ne moltes amb el seu fruit carnós i dolç. ¿Qui no recorda de menut, per aquest temps, quan de menuts anàvem a fotre gínjols, si no en trobàvem, com ens endolcïem el paladar amb la "mangrana", com ho dèiem ací? I clar, ens hem quedat una mica sorpresos en vore la imatge que ens indica que "compartim els beneficis de la marrana"(?). Són eixes coses que fan escriure els teclats sobretot del mòbils, que són tan menudets que, de vegades, amb les presses fa que se t'encavallen les lletres. I així la santa "magrana" de sobte es veu convertida en una "marrana". I nosaltres que ho veiem tot... no ens hem pogut estar d'ensenyar la marranada.

El tema del tema

Per cert, ¿ací a Benicarló, el terrabastall dels socialistes no ha tingut cap conseqüència? Ho diem perquè hem vist per la xarxa alguna piulada demanant que es pronuncien. Nosaltres, i mireu que sempre tenim l'orella parada, ara per ara, no hem sentit res. L'alcaldesa està bastant missing si tenim en compte que es va posicionar públicament, ho vam traure nosaltres, a favor de defenestrar Sánchez i a favor de Ximo Puig. De tota manera, a vore, dir-li no a Mariano ha quedat descartat, però per damunt de tot pactar amb els radicals, nacionalistes i independentistes també. I ací, a la nostra comunité, com s'ho estan fent? I al nostre poble? La solució... Mariano president? Doncs quina solució coherent! Si després el vam empenyant amb aliances d'esquerres, convoca eleccions anticipades i amb dos casos més de corrupció, au, majoria absoluta!

Morir-se a Gijón

I ara que toquem el cul d'Espanya ací us portem una perla que ens han fet arribar, digna d'aparèixer, de totes, totes, als annals dels deficiacs més bèsties. Certament, qui escriu la piulada té tota la raó i, de camí, ja ens apuntem nosaltres també. I és que no sabem com s'ho fan a l'hospital eixe de Gijón, però nosaltres també volem, quan la palmem, que ens porten allí perquè després puguem sortir pel nostre peu. A vore, que podeu entendre vosaltres del subtítulat "Tres de los cuatro marineros fallecidos ya han sido dados de alta del hospital". No calen més comentaris.

ELS TEMPS ESTAN CANVIANT

text JOSEP MANUEL SAN ABD N

14 – X – 2016

Ahir se li va concedir el premi Nobel de Literatura a Bob Dylan. La decisió ha aixecat polseguera, hi ha a qui li pareix magnífic que s'haja premiat el cantautor nord-americà perquè les lletres de les seues cançons són d'un elevat contingut poètic, d'altres pensen que és una presa de pèl i que això és un signe més del temps que tendeix a banalitzar-ho tot.

Jo sóc dels qui van estudiar francès a l'escola, i desconec el contingut de la majoria de lletres de Bob Dylan, més enllà d'allò de "la resposta està en el vent" o "el temps estan canviant". Estic segur, però, que hi ha al món molts millors poetes que ell. Però tampoc no m'esquinçaré les vestimentes, el camins del premi Nobel de Literatura són indesxifrables, i al costat de grans escriptors ha premiat coses prou sorprenents. I a Catalunya, sense anar més lluny, es va premiar no fa molt Raimon com a Premi d'Honor de les Lletres Catalanes.

La poesia va nàixer per a ser cantada, així ho va fer el gran Homer. La major part de les literatures naixen amb el cant de la poesia. Avui, i pot ser sempre, el lectors de poesia són més aviat escassos, però a través dels anomenats cantautors, i fins i tot d'altres tipus de cantants, la paraula poètica es difon a través dels mitjans de comunicació a milions de persones. Ja ho va escriure l'any 1983 Salvador Jàfer, – aquest sí que és un gran poeta –, en el text *L'energia és el subjecte del poema*, que va llegir en la I Mostra Literària del Baix Maestrat l'any 1984: "Ara mateix hi ha una poesia èpica, viva, fins i tot coral, en les músiques del roc."

En aquest sentit celebren el reconeixement de l'acadèmia sueca a Bob Dylan, que jo faig extensible a tots els cantants que a través de les lletres ens han sabut transmetre tota mena d'energies i sensacions positives.

20 – X – 2014

Avui ens despertem amb la notícia que el Tribunal Constitucional ha anul·lat l'acord del Parlament de Catalunya, de fa cinc anys, de prohibir les curses de braus. Ja tenim un altre tema per a omplir les tertúlies televisives i radiofòniques.

Les curses de braus és un tema que cada vegada interessa menys la gent jove. No és que els nostres pares i avis foren uns aficionats a la tortura, però ara, afortunadament, la societat és més sensible al maltractament animal. Encara que les curses de braus tenen una bellesa plàstica innegable, encara que ha inspirat pintors, músics i escriptors, la seua existència avui no té raó de ser.

Les curses de braus ja estaven prou cap a caiguda a l'última dècada del segle passat, però llavors es van conjugar dos fenòmens, d'una banda amb l'arribada de la televisió de pagament, Canal + va adquirir els drets de

Els dies gloriosos

retransmissió de les principals fires taurines d'Espanya, i els mitjans del grup PRISA van començar a donar molta difusió a aquests actes taurins donant-li una certa patina de modernitat avalada per alguns progrés com Joaquín Sabina, i van arribar a crear algun mite com la tràgica figura del torero José Tomàs.

D'altra banda amb la desmesurada aparició dels anomenats programes del cor es van fer molt famosos toreros com Jesulín de Ubrique, o els néts d'Antonio Ordóñez.

Quan el Parlament de Catalunya decideix prohibir les curses de braus, només hi ha dues places en actiu, la de Barcelona i la de Tarragona, amb un públic format sobretot per turistes. En la discussió de la llei al parlament català va destacar la magnífica intervenció del científic Jorge Wagensberg demostrant el patiment dels animals. Però, els parlamentaris catalans estaven preocupats pel patiment dels animals o els molestava una festa a la que en Espanya s'anomena nacional? Perquè van prohibir uns festejos residuals i no es van atrevir amb els correbous de les Terres de l'Ebre, amb celebracions tant poc civilitzades com els bous embolats o els bous caplaçats.

Però vet aquí, que malgrat que els bous ja estaven prohibits a Canàries des de l'any 1991, el govern espanyol no se n'havia assabentat fins a l'aprovació de la llei catalana, de manera que ràpidament va fer dues coses, posar un recurs d'inconstitucionalitat a l'esmentada llei i declarar la festa dels bous, aquest "bárbaro y pintoresco espectáculo", - com va escriure Galdós -, patrimoni immaterial d'Espanya. Amb la qual cosa ja van muntar un altre embolic.

Amb la sentència que ha emès el Tribunal Constitucional tal vegada es podrien tornar a celebrar curses de braus a Catalunya, però resulta que només la plaça de bous de Barcelona, que pertany a la família Balañá, reuneix els requisits necessaris, i sembla, El Mundo *dixit*, que el vell Balañá, de 92 anys, veuria amb bons ulls reobrir la plaça, però els seus fills ficats en molts altres negocis del món de l'espectacle, no estan per embolics. Així les coses una altra vegada es perdrà temps i energia parlant, com si ens anara la vida, d'uns temes que no interessin la major part de la gent, i que fan de tapadora d'allò que sí té transcendència en les nostres vides.

I encara una mica més sobre perspectives.

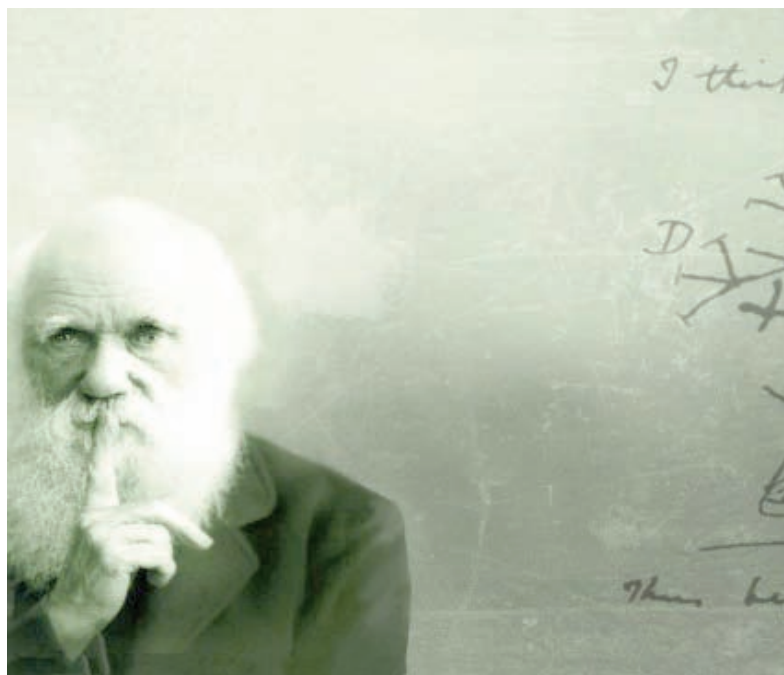
Fronteres

text JOAN HERAS

No vull fer-me pesat sobre aquesta qüestió però sincerament considero que la reflexió sobre aquest tema m'ajuda a entendre una mica el món en què vivim. Si entenem la perspectiva com una mirada, una construcció complexa i justificada sobre la realitat –ja sigui sobre la ciència, la religió, la cultura, la política, l'art o qualsevol altra dimensió social rellevant- i no l'entendem com un simple posicionament subjectiu, força acrític i molt proper als gustos, hem de reconèixer que la perspectiva esdevé una estructura conceptual molt útil per definir –i intentar entendre- els mecanismes, els posicionaments, els valors i les actituds que defineixen opcions científiques, polítiques, culturals, religioses, artístiques o, en definitiva, de qualsevol àmbit social. La perspectiva –i això ja ho hem comentat en altres ocasions- ha estat sempre present en totes les èpoques i les societats. Mai una societat ha estat perfectament unívoca malgrat que, certament, en molts casos la força del poder –ja sigui polític, del saber o del control dels valors- ha volgut fer creure que de veritat només n'hi ha una –evidentment la que aquests poderosos de tots colors i gustos defensen. Però en el nostre món global la diversitat de perspectives esdevé una característica definidora de la manera de mirar el món en totes les seves vessants.

Però tot plegat ve de lluny. A la tradició occidental, des dels sofistes del s. V a.C. fins a Nietzsche –el gran definidor del perspectivisme tal i com l'entendem aquí- podem anar resseguint molts exemples que han anat fent forta la idea de la perspectiva. Per exemple, el debat sobre el darwinisme ha generat plantejaments molt diferents. Permeteu-me que ho expliqui una mica.

Fa pocs dies, a classe de Filosofia vaig plantejar el tema de l'herència biològica de l'ésser humà al costat de l'herència cultural i del bagatge personal. La qüestió rau a reflexionar sobre fins a quin punt cada àmbit dels tres que ens defineixen es pot resseguir de manera autònoma i específica i fins a quin punt la barreja d'herències esdevé un flux d'interdependències molt estretes. Però aquest no és el debat que ara vull comentar. El cas és que tot parlant de Darwin i la seva teoria de l'evolució es van plantejar debats i consideracions interessants. D'entrada, un alumne es va erigir com a portaveu de les tesis creacionistes i va afirmar que les tesis de Darwin són senzillament una teoria –en aquest sentit vol dir una

hipòtesi- que no té un bon fonament i que contradiu allò que ensenyen les Escriptures. Des de la perspectiva de la ciència natural no té cap sentit ni fonament dubtar de les tesis evolucionistes perquè es considera l'evolució com un fet. Però curiosament, des de la perspectiva d'un cristianisme fonamentalista i potser excessivament ingenu o dogmàtic –incapaç de fer interpretacions simbòliques dels textos- es considera que allò que Darwin afirma no té un fonament sòlid. I en aquest moment el debat s'enreda sobre què és una teoria, com es poden demostrar certes coses, etc. La perspectiva, doncs, determina una mirada sobre la realitat i sobre la ciència.

Però a classe també vaig comentar un altre exemple de perspectivisme sobre les teories de Darwin. Tant el britànic Spencer –naturalista, sociòleg, economista i un grapat de coses més- com el rus Kropotkin –també naturalista, activista polític i un grapat de coses més- parteixen de les tesis de Darwin per fonamentar dues concepcions ètiques i polítiques molt diferents. Spencer és el pare del darwinisme social, és a dir, de la teoria que afirma que la supervivència del més fort, dels més aptes, també és una llei que regeix en el món dels humans i que, per tant, els individus més aptes, més actius –avui en diem emprenedors- són els qui tenen més possibilitats i condicions de supervivència. Contra aquesta idea ultraliberal, l'anarcocomunista Kropotkin considera que, tot seguint la seva tesi del suport mutu, que són aquelles societats d'homes altruistes les que tenen més possibilitats de sobreviure amb més força i amb més bones condicions. Així doncs, de les mateixes tesis darwinianes se'n deriven dues teories polítiques i socials clarament contraposades. I és que, en fi, això de les perspectives és molt interessant i complex.

EXPOSICIÓ "MICHELE FRANCONI": Enginyer, músic i fotògraf a la guerra civil

text REDACCI fotos JES S MAESTRO

EXPOSICIÓ "MICHELE FRANCONI: ENGINYER, MÚSIC I FOTÒGRAF A LA GUERRA CIVIL ESPANYOLA"

**ESPAI D'ART DE FUNDACIÓ CAIXA VINARÓS
PÇA. CARDENAL TARANCÓN
VISITES DIMARTS, DIVENDRES I DISSABTES DE LES
17:00 H A LES 20:00 H
ENTRADA LLIURE**

Les fotografies que es presenten en aquesta exposició són reproducció d'algunes de les 2.500 (entre fotografies i negatius) que el sotstinent Michele Francone ha deixat com a record de la seua campanya d'Espanya, com a "voluntari" de la Divisió Voluntaris del "Littorio" des de setembre de 1937 fins a juny de 1939. Després de l'aventura espanyola, va participar com a oficial de carrera a la segona guerra mundial on va morir, en circumstàncies bèl·liques, el 6 de març de 1945.

Les seues fotos i els negatius van ser conservats per la seua esposa Ada fins a la desaparició d'aquesta en 2001. Després de la mort de la mare, els dos fills Giancarlo i Vittore han heretat els records de família i, després d'haver-se adonat de posseir un patrimoni de notable valor històric, han començat a reproduir les fotografies i presentar-les als historiadors, tant a Espanya com a Itàlia.

Atès la favorable acollida que el fons ha tingut per part dels historiadors italians i estrangers va sorgir la voluntat d'exposar a Itàlia i a Espanya les fotografies més significatives de Michele Francone, i, en particular, les fotografies de la batalla de Llevant.

QÜESTIÓ D'ESTAT

text J. GUILLEM

Definitivament, no estic preparat per a les qüestions d'estat. Baixo a comprar el pa, pago el tiquet amb l'IVA inclòs, saludo a una amiga de la infància i reculo cap a casa.

A l'encreuament del Ministre Bayarri amb Jacinto Benavente, un assumpte d'estat disfressat de socialista responsable m'atabala i em xafa com si fóra un tot terreny de pel·lícula ianqui. Uns minuts més tard, refugiat a la tranquil·litat de la llar, engego la ràdio, sintonitzo el primer informatiu i després de la dosi de procés català i de terrorisme internacional, se m'apareix un altre cop el comitè dels socialistes investit de rellevància nacional. Paro i m'ediament l'emissora perquè, com ja he dit abans, els temes d'estat em superen. Estic ben entrenat per a complimentar tasques rutinàries i, de vegades, sóc capaç de prendre decisions davant

reaccions no previstes al protocol, però la matèria d'estat em sobrepassa. Torno al carrer i m'imagino que tots els regidors socialistes benicarlandos també deuen passejar sense rumb, saludant els que coneixen i els que no (curset de bona praxi política local), convertits en aterrits fugitius dels afers d'estat. On anar? A casa, la família els mira malament. Al bar, els col·legues els esperen amb els ganivets esmolats. A la biblioteca del poble, no se sap mai quin horari fan. El drama dels *problemes d'estat* només acaba de començar per a ells i entenc la desesperació. Especialment, la de família i amics.

Més de 500 quilos de castanyes per als col·legis de Benicarló

text i foto REDACCI

La Brigada d'Obres i Serveis distribuirà durant aquesta setmana vora 500 quilos de castanyes entre els centres d'educació infantil i primària de Benicarló i l'IVAS, per tal que puguin celebrar la tradició de la castanyada. Els centres repartiran les castanyes entre tots els alumnes i han organitzat activitats relacionades.

Com des de fa més de 15 anys, la Brigada d'Obres i Serveis, està repartint durant aquesta setmana vora 500 quilos de castanyes entre tots els centres d'educació infantil i primària de Benicarló, a més del centre ocupacional IVAS (Institut Valencià d'Acció Social). Cada centre, en funció de les seues pròpies tradicions o de la voluntat dels pares i mares, organitzen diverses activitats en relació amb la tradició de la castanyada. El proper divendres, els centres distribuïran les castanyes entre els seus alumnes.

El jugador del Peníscola RehabMedic Juan Carlos, convocat amb la Selecció Espanyola

text VICENT FERRER

El seleccionador nacional de Futbol Sala, José Venancio López, ha convocat al pivot del conjunt peniscolà per als dos amistosos davant França a Llemotges, el 31 d'octubre i l'1 de novembre.

Juan Carlos s'estrenarà amb la Selecció Espanyola en un doble partit amistós davant França la setmana vinent, en la localitat francesa de Llemotges, els dies 31 d'octubre i 1 de novembre.

El seleccionador nacional, José Venancio López, ha donat a conèixer la llista de convocats en els quals ha inclòs, entre altres novetats, al màxim golejadore de la passada Lliga, triat també com a millor pivot nacional pels afeccionats, jugadors i entrenadors.

Així doncs, Juan Carlos, complirà el somni que tant anhelava, vestir la samarreta de la roja dels dos estels. En nom de tota la família del Peníscola RehabMedic, enhorabona i a seguir treballant així de dur perquè vinguen moltes convocatòries més.

El jugador extremeny de l'equip peniscolà s'assabentava en el matí del dimarts de la seua convocatòria per a formar part del combinat nacional, i després de finalitzar l'entrenament aquestes van ser les seues primeres impressions: "Estic molt content per l'oportunitat que m'ha donat José Venancio López i espero retornar-li la seua confiança amb molts èxits per al grup. Al final, amb treball i sacrifici tot arriba".

El d'Almendralejo va voler recordar en aqueix moment tan emotiu, de la seua família, i en concret de la persona que li va donar la vida i que un dia va tenir una visió molt especial i encertada, "li ho dedico a la meua mare, i a la meua filla Laura, perquè és qui més ha lluitat per tot açò. Ella va somiar amb aquest moment, un dia ens ho va dir, i avui s'ha fet realitat".

Finalment, el màxim golejadore de la passada temporada de la LNFS va declarar sentir-se afortunat, perquè tot li està venint de cara, així que l'única cosa que demana ara és que "li puguem brindar a aquesta gran afició de Peníscola la classificació per a la Copa d'Espanya, i després la d'aqueixos bonics Play-off, encara que primer intentarem passar l'eliminatória de Copa de Rei a Canàries", va concloure el capità del Peníscola RehabMedic.

Copisteria-Llibreria

GRÈVOL

-Còpies de tot tipus i tamanys
-Llibreria General i Musical
-Papereria

Sant Blai, 2. Benicarló (12580)
Tel.: 964 475 698
e-mail: lc1grevol@telefonica.net
www.copisteriagrevol.com

SÓN COSES DEL FUTBOL

text VICENT T. PERIS

Aquesta crònica o el que siga açò em fa realment molta molta mandra d'escriure. Vaig sortir del camp amb un disgust que feia dies que no agafava. I no li vull donar la culpa de la derrota a casa contra el Puçol (3 a 4) al pobre senyor Tena Ronchera perquè ja n'hi ha prou de catxondeig. Com podem perdre un partit que anàvem guanyant pe dos a zero, com? Com ens poden marcar quatre gols a casa, quatre, amb una defensa tan decent com tenim? Com, en fi, ens vam deixar fotre el pa del saquet d'una manera tan miserable?

El Puçol es va presentar ací amb l'aurèola de ser el quart classificat i amb un cartell de bon equip. Vet ací però que al quart d'hora Marcos Cano va fer una magnífica, però magnífica, jugada en què es va quedar tot sol davant del porter foraster i, en comptes de fer com el golut de Cristiano Ronaldo, la va passar a Albert Monterde que només va haver d'empènyer l'esfèrica al fons de la xarxa. Golasso. Al cap d'uns minuts, novament Marcos Cano es va inventar una punterada des de la frontal de l'àrea i el porter foraster encara està buscant ara la pilota perquè no sap per on li va entrar. Dominàvem el partit. La mitja jugava. Per a mi va ser un encert que no isqueren des del principi quatre davanters perquè així es va aconseguir controlar millor la part central del camp, amb un Javi Bueno que estava a totes i un Pitu espectacular. Però, ai, una badada de la defensa va permetre al Puçol acurçar distàncies i anar-nos-en cap als vestidors amb un ajustat dos a un. Patirem. Tena Ronchera s'ho mirava amb cara de pòquer.

Durant el descans, i ho reivindicaré totes les setmanes, ens vam quedar orfes de magafonia. Algú va dir en un castellà prou matusser el número de la rifa del camón i prou. Però seguim sense saber quins són els canvis que es fan perquè no ho diu ningú i els aficionats estem acostumats que ens ho diguen. I no hi ha propagandes amb eslògans impossibles, ni sona Manolo Escobar ni cap cançó del repertori que amb tant d'entusiasme com gust ens preparava Josvi Palanques. Continuaré la meua particular croada amb l'esperança que ningú em diga que si tantes ganes tinc que em diguen els resultats d'altres equips a la mitja part o que em comuniquen els canvis que em pose jo a la carxofa. Serà que no.

Ací s'hauria d'haver acabat el partit. Vam sortir mig esglaiats, sompots, corríem com gallines sense cap. Vaig vore que sí, que patiríem i que si algú havia de marcar serien els valencians. No em vaig equivocar. A la poca estona, nyas, l'empat. I vaig pensar que de l'empat passaríem a la derrota. I veia clar que si algú havia de fer algun gol serien els de Puçol. Però em vaig equivocar. Em vaig equivocar perquè no tinc ni punyetera idea de futbol. Guillem va tornar a avançar el Benicarló i se'm van obrir els esperits. Després, la història ja està contada que deien els d'Al Tall, l'empat i faltant ben poquet la puntilla. Quin despago més gran.

Però hem de seguir, no n'hi ha d'altra. Tenim un bon equip i estic convençut que acabarem sabent a què jugar. Diumenge juguem al camp d'una cosa que es diu l'Huracán. Aqueixos l'any passat estaven a segona B, però es veu que no pagaven ni als jugadors ni als àrbitres i els van fer baixar dos categories de cop. Són coses del futbol.

El CB Benicarló perd el partit de rivalitat comarcal a Vinaròs per 75-67

text VICENT FERRER foto CBB

L'equip sènior masculí autonòmic del Club Bàsquet Benicarló, va caure diumenge passat per 75 a 67, en el partit de revilitat comarcal contra el Vinaròs. Tot després d'un partit molt emocionant, davant un abarrotat Pavelló Municipal de Vinaròs amb molt públic d'ambdues aficions, que es va decidir en els minuts finals després d'una gran remuntada dels locals.

El partit va començar millor per al Benicarló, amb un ràpid 6-0 d'inici que va ser respost pel Vinaròs amb un bon encert des del tir exterior. Els bons percentatges des dels 6,75 dels vinarossencs van ser decisius en el partit, tant per a mantenir distàncies i remuntar en la segona part.

Abans del descans, amb una bona defensa en zona, el Benicarló es va distanciar en el marcador fins a arribar al descans deu a dalt, 41-31. En el tercer quart, l'intercanvi de cistelles seguia afavorint els benicarlondos, fins que va arribar el moment clau del partit. Un parcial de 14-0 del Vinaròs va acabar igualant el xoc abans de l'últim quart.

En els últims deu minuts, el Vinaròs va saber gestionar millor el partit; els seus tres jugadors més determinants van assumir la responsabilitat anotadora i van acabar decidint. Els vinarossencs sumen la seua tercera victòria seguida; el Benicarló haurà de seguir treballant per a millorar el seu joc, després de la seua segona derrota consecutiva, tot i anar guanyant de més de 10 punts en el tercer quart. A més preocupa la poca aportació dels jugadors de canvi.

Per part del Benicarló van jugar: Byron Richards (12), Sergio Laso (12), Luis Salvador (21), David Miakanda (9),

Rubén Beltrán; cinc inicial; Pau París, Aitor Martínez, Lander Oraa, Juanjo Monforte, Fran Caldés (2), Egosha Osayamwen (11).

Millor sort va tenir el junior masculí, que es va acabar emportant el seu partit de rivalitat comarcal a Vinaròs, en categoria preferent per 73-50.

Resta de resultats del club:

Sènior 2ª Zonal. Hotel Los Delfines Peníscola-Benicarló 102, Beniparrell 46

Júnior Femení: CB Castelló 72, CB Benicarló 26

Infantil Femení: CB Benicarló 86, Vila-real Taronja 39

Infantil Masculí Nivell 2: EB Vila-real 64, CB Benicarló 47

Infantil Masculí Nivell 3: Tau Castelló C 63, CB Benicarló Rojo 56

Torreblanca 115, CB Benicarló Blanco 24

Aleví Masculí: EB Vila-real 26, CB Benicarló 62

Drets lingüístics

7^é

Dóna suport als mitjans de comunicació en la nostra llengua. Consumeix béns i productes etiquetats en valencià.

Amb el suport de:

Ajuntament de Benicarló

aviva
Agència de Promoció del Valencià

Dos podis per als benicarlandos en la tercera prova de ciclocròs de la Comunitat Valenciana

text VICENT FERRER foto CC DEPORTES BALAGUER

En la població valenciana d'Ayacor es va celebrar la tercera prova puntuable de la Challenge de la Comunitat Valenciana de ciclocròs, amb els integrants del Club Ciclista Deportes Balaguer de Benicarló disputant les primeres posicions. Circuit molt polsós i amb un tram d'escala de 30 graons que trencava el ritme i feia molt dur agafar una altra vegada el ritme.

Com sempre, el primer a córrer va ser el màster-50 José Julián Balaguer que fent una carrera sense errades en les zones tècniques, es va fer amb la segona posició. A continuació les fèmnes on Isabel aconseguiria la tercera posició en fèmnes junior i María del Mar López la novena posició en fèmnes elite.

Isabel Balaguer primera de la general júnior després de la quarta prova del campionat de ciclocròs de la Comunitat Valenciana

text VICENT FERRER foto CC BALAGUER

Al Camp de Mirra Alacant es va celebrar una nova prova de ciclocròs on els components del Club Ciclista Deportes Balaguer de Benicarló van aconseguir molt bones classificacions, en una dels circuits més espectaculars i durs de tot el campionat

La benicarlanda Isabel Balaguer va aconseguir acabar segona en la categoria júnior (primera fèmna), i es col·loca líder de la general després de la quarta jornada. Per la seua banda Mar López va acabar sisena en la categoria Elite i la mateixa posició en la general, i José Julián Balaguer va acabar segon, en màster 50, i és segon en la general.

“SONS DE CINEMA”: 65 ANYS DE LA CORAL POLIFÒNICA BENICARLANDA

text REDACCI

Dimarts 25 d'octubre, es va presentar en roda de premsa el concert especial que la Coral Polifònica Benicarlanda i les seues seccions han preparat amb motiu de la festivitat de Santa Cecília i que estarà dedicat a la música de cinema.

L'abril de 2014 es va representar per primera vegada l'espectacle “Sons de cinema”, amb un format innovador pel que fa a concerts corals. L'èxit va ser tan gran que molta gent es va quedar sense poder gaudir-ne i, des de la junta de la coral, es va prometre que es repetiria. Han hagut de passar dos anys per a poder complir la promesa, ja que en aquest temps s'han portat a terme altres grans esdeveniments musicals com ara “El fantasma de la òpera” o “The show must go on”, a més de tots els concerts que es fan anualment a Benicarló.

Ara, “Sons de cinema” torna renovat, amb cançons diferents, nou guió i afegint les veus de la recent creada Coral Infantil Bovalar. Una altra novetat serà l'escenari, ja que es representarà al també recent inaugurat auditori del Col·legi Nostra Senyora de la Consolació. Una col·laboració que es manté és la del Ballet Lupe, segell de qualitat assegurat, i que posarà en moviment algunes de les partitures del concert amb les coreografies de Lupe Castelló. La part musical anirà a càrrec d'un grup de rock i de les veus de la Coral Bovalar, la Coral Petiquillo, la Coral Kylix i la Coral Polifònica Benicarlanda. Els directors de totes les seccions han explicat en la roda de premsa el títols de les bandes sonores que es podran escoltar i entre les quals hi ha títols de Disney, de grans produccions com ara Piratas del Caribe o Joc de trons i de musicals mítics com Grease.

Les representacions seran el dia 12 de novembre, dissabte, a les 17h i a les 20h, i les entrades es posaran a la venda el divendres 28 d'octubre al Centro Óptico Eva Marín i una hora abans de cada representació a l'entrada de l'auditori del Col·legi Nostra Senyora de la Consolació.

D'altra banda, les celebracions del 65è aniversari continuaran amb unes paelles de germanor per als coralistes de l'entitat i amb els actes de la festivitat de Santa Cecília que es faran el dia 27 de novembre.

2a EDICIO
SONS DE CINEMA
Coral infantil Bovalar / Coral infantil Petiquillo
Coral Juvenil Kylix / Coral Polifònica Benicarlanda

Dissabte 12 de novembre, a les 17h i les 20h
a l'Auditori del Col·legi Nostra Senyora de la Consolació

DONATIU 8€ | Venda anticipada al Centre Òptic Eva Marín
(Pl. de l'Emperador Carles I, 8)
Entrades numerades

ORGANITZA: CORAL POLIFÒNICA BENICARLANDA
COL·LABORA: Ajuntament de Benicarló, DIPUTACIÓ DE CASTELLÓ, Caixa Benicarló, Ballet Lupe, CASERERIA ROMA, DISBESA

CADA SETMANA AL TEU QUIOSCI!

la veu de Benicarló info